

Mus vilioja Kretingos rajono piliakalniai

Karštą gegužės 22 dieną Kretingos pedagogų švietimo centro Trečiojo amžiaus universiteto Kraštotyros ir pažinimo fakulteto studentai, vadovaujami kuratorės Genutės Benetienės, aplankė nuostabiausias rajono vietas – piliakalnius. Didžiausią nuostabą ir palaimą patyrėme įkopę į Kartenos, Imbarės, Ipieties piliakalnius, skęstančius įvairių žolių žydėjime, bitelių dūzgime, ūksminguose medžių gotų pavésiuose. O kiek jaunatviškos energijos nuo mūsų pavargusių kojų teko Kalnailio apžvalgos bokšto viršūnei. Baugoka, bet už tai kokia pramoga! Nusilenkėme praeities paslaptингumui ir didybei atsigerdami iš garsių gydomosiomis savybėmis giliausiu šaltinių piliakalnių viršūnėse ir papédese, prisilietėme prie galingiausiu riedulių, sustojusių ledynų slinkimo ir sostojimo vietose. Amžina atmintis kapams, varpinėms, bažnytélėms.

Kretingos muziejaus direktorės pavaduotojas muziejinkystei Julius Kanarskas pasakojo ir pasakojo mokslinių atradimų, kasinėjimų patvirtintas istorijas. Jis pats savo ranekomis yra atkašęs ir ištyrinęs ne vieną piliakalnį, radęs praeities reliktų, segių, puodō šukiu, darbo ar kovų įrankių.

Nepakartojamas vaizdas atsiveria nuo Kartenos piliakalnio, esančio 300 metrų nuo Minijos vagos, kurį saugo patigamta. Į Minijos ir Alanto santakos pusę šlaitas neįlipamas, viršūnėje pylimas, ant to pylimo kitas paukštėjimas su ova-

lo formos aikšteli. Viršūnėje stebuklingas gyvybės ir jégų teikiantis tyriausiu vandenų šaltinis, kurio gaivą išbandė visi fakulteto studentai.

Labai įdomus Imbarės piliakalnis, kurį iš vakarų pusės supa Salanto upės slėnis, iš kitų pusų juosia gilus griovys. Šlaitai statūs, grēsmingi, nelengvai įlipami. Skersai piliakalnį eina pylimas, padalindamas jį į dvi dalis, o viduryje yra išlikę vandens rezervuaras. Piliakalnio ilgis 150 metrų, jo šlaituose auga žiuolai, dabar jų kelmų rievėse galime suskaičiuoti šimtmečius ir mintyse kartoti didžio tautos

Ant Kartenos piliakalnio.

Nuotr. iš asmeninio albumo.

bos kūliu vadinamo.

Visos kelionės metu klaušėmės išnykusiu ar nykstančiu kaimų istorijų, žvalgėmės po legendomis ir padavimais apipintas vietoves, regejome riedulius ir statinius, kurie be informacijos apie juos neatrodė tokie įdomūs.

Kai gerokai nuvargė įsitaisėmė pailseti, užkasti ir pasidalinti išpūdžiais, pasižadėjome, kad mūsų vaikai, anūkai, pro-

anūkiai, draugai, pažstamieji bus paraginti pamatyti tas nuostabias mūsų praeities vietoves, kad patirtų nepakartojamus išgyvenimus, ką ir mes patyrėme šios turiningos ekskursijos metu. Juk iš tokų išgyvenimų mumyse dega pasididžiavimas ir meilė savo kraštui, nuostabiai Žemaitijos žemei.

TAU Kraštotyros ir pažinimo fakulteto studentai